

Ю

Ω

δ ἀσρ. (ἀναυξ.) ἐβδηχτ. = μ-
εδιο. (192.) ἐβδηψι. ἐποχου-
μένη).

Ιονιάς, αλ, οε. ἐπιθ. νέος, (ἐπὶ¹
ἔμψυχων μόνον). = μλάδοι.
2) = ιονοσα.

Ιονίησις, αλ, οε. συγκρτ. και
ὑπερθ. (τοῦ ιονιάς) νεώτερος.
= ιονιστής (56). και νεώτατος.

ΙΟ

Ω

Ιο. πτῶσις αίτιατ. (τῆς ἀν-
των. ὅντα, ἔλ.) αύτὴν (εὐαγγ.).
Μαρ. 1. 31.) Σιώκε. ήν, ήνπερ.

Ιορζ, α. ἀρσ. νότος. (ή κλητ.
ιόκε).

Ιοδόλ, η. θηλ. κοιλάς = ού-
δόλ. § - πλαχέβναμ. ή κοι-
λάς τοῦ κλαυθμῶνος.

Ιοή, ἀντων. ὅρα ἐν τῷ ίδ.

Ιοζικλ, η. θηλ. = σρόδηνιца.

Ιοζηκ, α. ἀρσ. = οζζηκ.

Ιονέζ, ηζά. ἀρσ. ταῦρος.

Ιονιца, ηι. θηλ. δάμαλις.

Ιονοστηνή, αλ, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
ο τῆς νεότητος. νεανικός.

Ιονοστή, η. θηλ. νεότης, ἀκ-
μή. = μλάδοςτ.

Ιονοσα, η. ἀρσ. νεανίας, νεα-
νίσκος, νέος, μειράκειον.

Ιονοσκη. ἐπιρ. νεανικῶς.

Ιονιάς, αλ, οε. συγκρτ. (τοῦ
ιονιάς) νεώτερος. = ιονίησις.

Ιο. και ίωβ. προθ. περί, ἀμφί,
ὑπέρ. (ὅρα τὴν Γραμματ.).

Ιο. ἐπιφώνημα. 1) θαυμασμοῦ.
οῖον. ὃ γλαύκηνα βογάτιστβα!

ώ βάθος πλούτου! 2) σχετλι-
ασμοῦ. οῖον. ὃ λιότες μηκέ!

ὅρα λιότες. 3) εύχης. οῖον. ὃ
δαύριστε μάλω ποτερπέλι

βεζδμήιο μοεμδ. ὄφελον γίγε-
χεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀ-

φροσύνης. 4) κλητικόν. ὃ
ζένο, βέλιη βέρα τβολ.

γύναι, μεγάλη σου ή πίσις.
Ιωβαβάιο, εши. ἀσρ. ίωβαλχτ. μ.

ίωβαιο, εши. ἐπάδω, κχτεπά-
δω, φαρμακεύω, φαρμακώ

-ώ, μαγγανεύω, γοητεύω,
μπγεύω. Σπαθ.-σλ.-μαι.

Ιωβαράιο, εши. μ. -γριο, ίши.